

{gallery}prohor{/gallery}

{gallery}solun{/gallery}

Као и много пута до сада са благословом Оца Отаца наших, Његове светости архиепископа и патријарха српског господина Иринеја, Прво београдско певачко друштво је кренуло у нови поход на путу своје мисије очувања и неговања музичког вишегласовног израза српског и других народа, и представљања истогпо читавом шару наше планете. Овог пута коначна дестинација у овој мисији била је Солун, древни јелински град под заштитом мироточивог чудотворца, светог Димитрија Солунског, и наступ на фестивалу „Димитриа“ који се и организује поводом Дана Града, а у част овог славног великомученика. Под вођством свог председника, протојереја-ставрофора господина Петра Лукића, старешине Саборне цркве у Београду, госпође Светлане Вилић, уметничког директора и диригента, и Управе Друштва, хор се окупио 21. октобра и по обичају молитвом Пресветој Богородици, заштитници престоног града, кренуо на пут. Прва дестинација била је центар Епархије врањске. Чланови хора су били у прилици да се већ током пута упознају са историјом, светињама, духовним стањем и актуелним дешавањима у овој богомчуваној епархији наше Цркве, али и општим стањем наших грађана у овом делу Србије, јер је са хором путовао секретар Врањске епархије, протојереј Ненад Миловановић. У казивањима оца Ненада видело се колико је свештенство везано за своју паству, како је добро познаје и колико све добре и лоше околности које живот носи предано и пожртвовано дели са повереним му народом на духовно вођство... По доласку у Врање, чланови Друштва су обишли обновљену родну кућу новопросијавшег светитеља Српске цркве, преподобног Јустина Врањког и Ћелијског и новоподигнути храм посвећен овом угоднику Божијем, као и изложбену поставку о његовом животу и раду у његовом дому...Са благословом Његовог преосвештенства епископа врањског господина Пахомија, хор Првог београдског певачког друштва је одржао целовечерњи концерт у Саборној цркви у Врању. Не кријући задовољство што је хор из Београда дошао да гостује у њиховом граду, народ је осмесима и похвалама узвратио на умилне мелодије које је на поклон добио овом приликом, отац Петар је нагласио да је изузетна радост свих у Друштву то што после сто година Прво београдско певачко друштво опет наступа у Врању, а преосвећени владка се срдечно захвалио за празник музике у престоном граду своје епархије и позвао на свечану вечеру коју је организовала Црквена општина врањска. Након

концерта и вечере хор се сместио у велико светилиште наше земље и нашег народа, манастиру светог Прохора Пчињког. О величини поштовања и култа овог светитеља те љубави коју наш народ гаји према њему, довољно је рећи да се уочи његовог дана празновања пости и по недељу дана иако није прописан пост у Цркви и на светитељев празник масовно причешћује, а мештани овог краја када посећују манастир не говоре уобичајено: „Идемо у манастир“, већ: „Идемо код светог старца“. Другог дана турнеје чланови Друштва су се управо поклонили овом мироточивом светитељу целивајући његове свете мошти и помазујући се, и узнели молитве за спасење својих ближњих, свог народа и свих људи добре воље... На путу до Јеладе кроз Републику Македонију чланови Друштва су били у прилици да се поклоне светилишту из периода средњовековне српске државе. Манастир Старо Нагоричино је подигао свети краљ српски Милутин као једну од својих многобројних задужбина. Стање у којем се овај споменик од изузетног културног и духовног значаја налази буди подељена осећања. Једно је осећање сете јер се он налази у лошем стању, а друго осећање је осећање радости које буди нову наду зато што је био у много лошијем. Наиме, власти Републике Македоније нису бринуле о њему као ни расколничка Македонска православна црква те је српско становништво само преузело на себе обавезу да се колико-толико стара о овом бисеру источно-ромејског стила и макар спречи већа оштећења на њему. У току су разговори у које су укључени Врањска епархија, Охридска архиепископија и Република Македонија о успостављању сталне и адекватне бриге о манастиру, а надамо се распривању пламена духовности у њему. Такав споменик какав је Старо Нагоричино, у коме је источно-ромејски израз иконописа доживео свој врхунац, заслужује такву благодат живота... Овај дан је носио собом сусрет са још једним великим светилиштем нашег народа... Пут је по плану довео чланове Друштва у Солун и по пристизању у овај град прво што је одређено да се обиђе било је Савезничко гробље и у његовом склопу српско војно гробље „Зејтинлик“. Чика Милош који је чувар овог светилишта је са жаром говорио о подвизима и јунаштвима српске војске, која су толико велика да их је немогуће измерити мерилима овога света. Отац Петар и чланови Друштва су у крипти капеле одслужили помен свим војницима и војводама који су часно пострадали у борби против непријатеља и помолили се за њихово спасење и прослањење у Царству Божијем. Нико није крио своје емоције, па се без имало патетике могла видети покоја суза као израз истинског ганућа које човек доживи на овако светом и узвишеном месту... Слободно време које је члановима Друштва остало на располагању када се изузму пробе и припреме за концерт, сви су искористили за обилазак града. Углавном су сви похитали да се поклоне заштитнику града, славном светом Димитрију Мироточивом и помоле се над његовим светим моштима те обиђу катедралу посвећену овом великомученику Божијем. Неки од чланова су између осталог прошетали прелепом градском обалом, неки су обишли градску тврђаву, а неки су дакако искористили прилику да обиђу популарне трговачке центре у граду... Прво београдско певачко друштво је одржало целовечерњи свечани концерт у ротонди Светог Ђорђа уз присуство пар стотина посетилаца. Програм концерта је по обичају био духовног и световног карактера уз извођење дела руских, јелинских и српских композитора. Посебно одушевљење публике догодило се при извођењу дела управо јелинских композитора, а врхунац вечери био је извођење најпре српских, а потом и јелинских световних композиција написаних на основу народних песама двају народа. Громогласни аплаузи и скандирања били су доказ да је хор испунио свој задатак да дотакне срца својих слушалаца. Председник

Друштва је изразио велику захвалност фестивалу „Димитриа“ на позиву за учешће, затим Граду Солуну и на крају читавом јелинском народу на љубави према српском народу која се изнова и изнова потврђује конкретним делима у тешким временима пуним разних искушења у нашој историји...Представник фестивала „Димитриа“ је узвратио истом мером и прилика је искоришћена да се размене поклони као израз ове међусобне љубави двају народа. Последњи дан ове четвородневне турнеје дакако није био мање узбудљив и узвишен за све чланове Друштва. Он је искоришћен за посету и обилазак најсветије територије на земљиној кугли – Свете Горе. Ово парче земље је посвећено највећем човеку из рода људског од свих који су постојали и који ће икада постојати – жени. И то оној која се удостојила да буде сасуд Божанства и да собом обухвати Необухватног – Пресветој Богородици. Она је по предању изабрала ову територију за свој врт и сматра се игуманијом Свете Горе, те по правилу, од када је она крочила њоме, ниједна друга жена се није тога удостојила... Због тога је женски део хора кренуо у обилазак ове свете земље бродом, док је мушки његов део био на путу да посети једно од највећих светилишта Српске цркве – царску лавру, славни манастир Хиландар. Чланови хора су већ на путу ка манастиру били детаљно упознати са статусом, организацијом и животом на Светој Гори љубављу и трудом постдипломца теолошких наука, господина Бранислава Јоцића, члана хора, који је чест гост ове монашке републике. По пристизању у круг манастира и традиционалног окрепљења кренуло се у обилазак саборне цркве Пресвете Богородице. У овом светом храму хористи су се поклоноли светим и чудотворним иконама Пресвете Богородице, међу којима је најчувенија Тројеручица, затим гробу светог Симеона Мироточивог и ризници моштију које су похрањене у овом светилишту. Мушки део хора је овом приликом узнео неколико химни Пресветој Богородици те српским светитељима који су градили и чували ову ризницу духовности – Светом Сави и светом великомученику кнезу Лазару. Следеће што су чланови хора обишли била је изузетно богата ризница манастира, а посебно узбудљиво било је и пењање на врх манастирског пирга. Изузетан доживљај био је и сусрет са проигуманом ове свете обитељи, високопреподобним оцем Методијем, у коме су од стране председника Друштва пренете срдачне жеље за успешну даљу обнову у пожару изгубљених манастирских грађевина. При поновном окупљању мушког и женског дела хора уследила је размена утисака са подељеног дела турнеје, а затим и заједничка посета великом оближњем метоху манастира Хиландара, Какову, које је турски бездетни султан поклатио у знак захвалности за дете које је добио после кушања од плода чувене винове лозе која расте из гроба светог Симеона...При повратку из Јеладе, тако пуни утисака као ретко са које турнеје, чланови Првог београдског певачког друштва били су задовољни због још једне испуњене и оправдане посете иностранству, сигурни у то да на својој мисији чувања, неговања и преношења музичког вишегласовног израза и пре свега љубављу према музици, остају на путу својих предака, са надом да ће и њихови потомци настављати ту мисију до века.

Угљеша Урошевић,

